

Prenumerata:
Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4
1 kw. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25
miesięcznie kop. 75.
Za edycje do domu dają się
miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesar-
stwie: koszt przesyłki pocztowej
jedną raz w tygodniu i raz
w miesiącu.
Za przesyłkę (z przesyłką je-
den raz) miesięcznie rs. 1 k. 10.
Oddzielna przesyłka za jedno
wydanie Kurjera przynosi-
wana być nie może.
Numer pojedynczy wieczorny
kop. 5; poranny w dni powsze-
dnie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rzeczyła się dwa razy dziennie ra Warszawa i ra prowincję. W niedzielę i święta
uroczyste wychodzi tylko raz, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumerata przynosi kantat Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:
Reklamy: za jeden wiersz
garmonowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz
15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za je-
den wiersz petitowy albo jego
miejsce pierwszy raz 10 kop., ka-
żdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wy-
raz pierwszy raz 2 kop., każdy
następny raz 1 1/2 kop.
Ogłoszenia do Kurjera War-
szawskiego przyjmuje także Biuro
ogłoszeń Rajchmana i Frenclera
ulica Senatorska 18.

— W dniu jutrzejszym z powodu uroczystości Trójcy Przenajświętszej odprawiać się będą cało-
dzienne nabożeństwa, z wystawieniem N. Sakramen-
tu, kazaniami i procesjami w kościołach: św. Trójcy
(po-trynitarskim), św. Krzyża, N. Panny Marji na
Nowem Mieście, oraz w Grodzisku (filja parafji pra-
skiej).

— W kościele św. Trójcy po niesporach udzielo-
ną będzie absolucja jeneralna dla zapisanych do
bractwa św. Trójcy.

— Po niesporach w zakrystji kościoła św. Krzyża
odbędzie się sesja wpisowa i składkowa bractwa
miłosierdzia św. Rocha.

— Jutro w kościele św. Ducha (po-paulińskim)
odbędzie się konkluzja odpustu rozpoczętego w uro-
czystość Zesłania Ducha św.

— Z dniem jutrzejszym kończą się nabożeństwa
majowe. Począwszy zaś od poniedziałku, tj. od 1-go
czerwca r. b. w kościele Opieki św. Józefa (panien
wizytek) odprawiane będzie codziennie o godzinie
5-ej po południu nabożeństwo na uczenie lat wie-
ku Jezusa Chrystusa.

— Jutro w kościele parafjalnym w Powsinie, wsi
do dóbr wilanowskich należącej, jako w dzień uro-
czystości św. Trójcy, sumę celebrować będzie arcy-
biskup warszawski, Wincenty Popiel, a zarazem u-
dzieli sakramentu bierzmowania.

Przegląd polityczny.

Obliczają obecnie, ile w manifestacjach trzydni-
owych na Piere Lachaise mogło uczestniczyć anarchi-
stów? Z obliczeń pokazuje się, że w niedzielę zebra-
ło się pod czerwoną chorągwią komuny 3,000 ludzi,
a w poniedziałek i we wtorek na pogrzebach komu-
nistów w Courmeta i Amouroux, kiedy zapowne wszy-
stkich użyto środków agitacyjnych, aby cała „anar-
chja“ przedmiejska wyruszyła na harce z policją,
po 4,000 ludzi. Jest to więc garstka wobec milionów

zamieszkałych nad Sekwaną! Garstkę tę przyszłoby
rządowi łatwiej skruszyć, gdyby moralnego popar-
cia nie dawała jej radykalnie usposobiona rada mu-
nicypalna miasta Paryża. Rada owa na posiedzeniu
z dnia 27-go b. m. pociągnęła do odpowiedzialności
prefekta policji i na wniosek anarchistów zasiada-
jących w jej łonie, pp. Vaillant, Chaberta i Pichon
uchwalila nagane dla postępowania władzy, uzna-
jąc, że lud miał prawo nieść przed sobą czerwone
szlanki. Nie omieszkało zarazem wyrazić zdania,
że nie będzie porządku, dopóki prefekt policji pary-
skiej nie będzie wybieranym przez radę.

Wobec energii okazanej przez rząd, tem mocniej
dziwić się należy, iż prefekt policji okazał się wo-
bec zarzutów, miotanych przeciw niemu z radykal-
nego obozu rady municypalnej, nader miękkim.
Stwierdził on wprawdzie, że anarchiści byli stroną
zaczepną, ale po za tem starał się usprawiedliwić
organa policyjne, jak gdyby przyznawał, że takowe
usprawiedliwienia potrzebują. Przyznał przymem,
że po stronie policji jest przeszło 20 ciężko rannych.

Obecnie zachodzi obawa, ażeby anarchiści, którzy
na pogrzeb Wiktora Hugo pośpieszą wedle zapadłej
uchwały z rewolwerami w kieszeni, nie wywołali
znowu starcia z policją, któreby w tych warunkach
wypadło znacznie krwawiej.

Poszlaki mnożą się, że Anglja, zanim jeszcze u-
kończy układy z Rosją o granicę afgańską, posta-
nowiła przystąpić do zasadniczego załatwienia kwe-
stji egipskiej. W tym celu wedle ogólnych przypu-
szeń jeździł lord Roseberry do Berlina. Kwestja
to wymagająca długiego rozbioru i głębokiego na-
mysłu dyplomatów, jeśli ma być nareszcie rozstrzy-
gnięciem zasadniczo pytanie, jaką ma być przyszła
organizacja polityczna Egiptu i jakim stanowisko
ziemi Faraonów wobec Europy po opuszczeniu jej
przez okupacyjne wojska angielskie? Jakkolwiek
kres okupacji nie został dotąd bliżej przez nikogo
określony, przecież wiecześnie trwać on nie może;
Anglja sama podczas układów zeszłorocznych z p.

Ferrym o zawarcie osobnej umowy angielsko-francuskiej nie wyznaczała sobie dłuższego pobytu nad Nilem, jak do końca r. 1877-go. Chodzi więc o to, czy Egipt ma pozostać w przyszłości krajem samoistnym, czy też należy go otoczyć protektoratem angielskim, albo zbiorowo europejskim? Czy go zneutralizować za przykładem kanału sueskiego lub nie? Są to ważne pytania, których rozstrzygnięcie czas nagli; są to żywotne interesa angielskie, które zawarować można jedynie ze zgodą Europy i jej mahdiego, księcia Bismarka. Anglja okazałaby się niewątpliwie skłonna do ustępstw daleko sięgających wobec planów polityki kolonjalnej Niemiec, byle ksiądz Bismark najmuje domagał się uszczuplenia „historycznych“ praw jej do Nilu.

Z Londynu donoszą, że lord Granville przesłał świeżo notę Mussurusowi baszy, w której oświadcza, W. Porcie, że skoro Turcja nie okazuje się skłonna do zajęcia przez swoje wojska portów czerwonomorskich, Anglja zastrzega sobie swobodę porozumiewania się w tym przedmiocie z innem państwem. Nota powtarza przytem utarty ogólnik, że skoro tylko porządek utrwali się w Egipcie, wojska królowej opuszczą kraj. Tymczasem brygada gwardji wysiadła na ląd w Aleksandrii.

Rezultat pierwszego dnia wyborów do rady państwa w Przedlitawji okazał się, jak powszechnie przewidywano, pomyślnym dla centralistów. W dniu 27 ym b. m. wybierały, jak wspomnieliśmy, gminy wiejskie Niższej Austrii. Wyselają one do izby dzieściciu deputowanych. Dotąd w liczbie tej było sześciu centralistów, dwóch antysemitów i dwóch katolików. Teraźniejsze wybory daly centralistom siedm mandatów, katolikom i antysemitom po jednym, a tak zwanej partji włościańskiej, obierającej drogę pośrednią („Mittelstrasse“), także jeden.

Zawzięta była walka w okręgu przedmiejskim Wiednia, stanowiącym gminę wiejską Sechshaus, gdzie jeden z matadorów centralizmu, prof. Fryderyk Luess, otrzymał głosów 128, antysemita zaś

„Perły humoru polskiego”.

P. Kazimierz Bartoszewicz, syn Juliana, należy bezwątpienia do oryginalniejszych i wybitniejszych postaci miasta Krakowa.

Opatrzność nie dała mu olbrzymiej pracowitości ojca, lecz wyposażała go za to na boje z życiem wybournym humorem i owym darem wynajdywania w każdej rzeczy stron śmiesznych, darem, bez którego nie ma feljtonisty tendencyjnego.

Z łaski tego daru pełni p. Bartoszewicz w grodzie podwawelowym niejednokrotnie rolę budziela lub zakłóciela „porządku publicznego”.

Wcielone przeczenie, czycha on na wszelakie głupstwo lub nieudolność, a gdy je znalazł, rzuca się na nie z wielką przyjemnością. Oku jego nie ujdzie żadna nierówność w czynnie lub słowie, ucho jego chwytta nawet *lapsus linguae*. Niech tylko ktoś niebaczny wyrzuci z ust swoich jaki zwrot, o który można się zaczepić — już-ci wsiądzie na niego feljtonista *Przeglądu* i „jeździ” po nim bez miłosierdzia. Kraków zryma się, ale śmieje się równocześnie wzrusza ramionami, ale bawi się. Człowiek lubi gdy kogoś drugiego wyśmiewają.

Bo oryginalnym miasteczkiem jest sobie ten Kraków. Małe to, niepokazne, napozór ciche i śpiące, a w istocie wpływowe i pełne różnorodnego życia. Tysiące interesów społecznych, uczonych i literackich gromadzi się w niem, niby sięc strumieni w wielkiej rzecie.

Dopóki Kraków drzemie, drzemie i p. Bartoszewicz, „jeżdżąc” sobie w tym czasie, aby nie wyjść z wprawy, co najwyżej po pp. Sokolowskim i Jordanie, lecz gdy się w grodzie podwawelowym „coś ważniejszego stanie”, wtedy ożywia się i feljtonista *Przeglądu*, a wówczas biada temu, kto mu wlezie pod pióro. Wióry leca z biedaka, iskry sypią się z niego, a Kraków zryma się i... śmieje się.

Jest pewne podobieństwo między talentem humorystycznym p. Bartoszewicza a p. Lama. Obydwaj potrzebują osobistości, powodów zewnętrznych do polemik, obydwaj nie szczędzą swych ofiar. Lecz p. Bartoszewicz nie przekracza nigdy dozwolonych granic szermierki publicznej, i „gryzie sercem”, a p. Lam, gdy się rozpędzi, zagłada bardzo często do ognisk domowych i kole piórem, umoczonem w zółci. Dowiecnie wycieczki p. B. bawia, p. L. zaś... bołą. Duża to różnica.

Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju umysły rozcynowe są potrzebne w każdym społeczeństwie i w każdym mieście, zamkniętą w sobie stanowiącym całość. Są one kontrolerami życia publicznego, strachem na głupstwo i nieudolność, pnące się w górę, weiskające się do pierwszych szeregów, klinami w końcu, rozsadzającymi kółka wzajemnej adoracji. Bez krytyki nie ma rozwagi w mówieniu i działaniu. Chodzi jedynie o to, czy wyśmiewacz umie zachować właściwą miarę, czyli, czy widzi tylko człowieka publicznego. Jak dotąd, potrafił p. Bartoszewicz utrzymać się na tem stanowisku.

Lubownicy przeczenia *quand même* posiadają rzadko talent twórczy. Skłonność do ciągłej negacji nie pozwala im ogarnąć całokształtu pewnego pomysłu, rozprzegając każdą kompozycję. Nie umieją oni skupić się i zmusić uwagi do wytrwania przez czas dłuższy przy jednym przedmiocie.

Rzeczywiście też nie posiadamy dotąd ani jednego większego utworu p. Kazimierza Bartoszewicza, choć mu trudno odmówić rzeczywiście zdolności pisarskiej.

Szersze rozmiary przybrała za to działalność jego na innem polu. Jest on bowiem najruchliwszym wydawcą krakowskim.

Wiadomo, że wydaje i redaguje dwutygodnik p. n. *Przegląd literacki i artystyczny*, czasopismo poświęcone literaturze, sztuce i sprawom społecznym, w którym pomieszcza stale prace: M. Bałuckiego, J. Blizińskiego, A. Belcikowskiego, T. J. Chońskiego,

go, Sewera, Wilczyńskiego, Ziembę i wielu innych Dwutygodnik ten uzyskał debiet w Królestwie.

Oprócz tego wyszły lub wychodzą nakładem jego księgarni tanie wydawnictwa dzieł: Kochanowskiego, Krasickiego, Słowackiego, Opalińskiego, Niemcewicza, a od niedawnego czasu zajął się p. Bartoszewicz uporządkowaniem i zebraniem rozrzuconej po różnych ksiązkach i czasopismach humorystyki polskiej.

Ostatnie zwłaszcza wydawnictwo, znane p. n.: „Perły humoru polskiego”, zasługuje na uznanie i poparcie, gdyż wiele pomysł zupełnie nowy.

Wiadomo, że przodkowie nasi lubili dobrze jeść, pić i bawić się. Do dnia dzisiejszego zaczyna szlachcic oszczędność od gazety i książki, gdy mu ciężki rok dokuczy. Na bibułę nie stać go nigdy, lecz na kieliszek dobrego wina, gdy zajdzie potrzeba i na wygody domowe muszą być zawsze pieniądze.

A ludzie najedzeni, syci bywają dowcipniściami. Wiele też rodzimego, rzetelnego humoru można spotkać pod dworach wiejskich. Mimo to nie należy literaturę naszą w tym właśnie kierunku do bogatszych. Nie posiadamy wcale humorystów szerszokiego, szlachetnego stylu, w rodzaju Swift'ów i Janów Pawłów.

Być może, że gdyby się dobrze poszukało, znalazłoby się między starami szpargałami niejedno wartościowe dzieło humorystyczne. Dotąd jednakże nie umiała go historia literatury polskiej odszukać. W braku naszego „Don Kiszota” lub innego utworu w tym rodzaju, niezaszkodzi, gdy ktoś zbierze w jedną całość ową drobna, okolicznościową humorystykę, która, wytrysnąwszy z potrzeby chwili bieżącej, gaśnie szybko, jak rakietta.

P. Bartoszewicz zajął się tą mozolną pracą, wyzyskując nietylko znany już materiał książkowy, ale czerpiąc także z obfitego źródła humorystyki gazeciarskiej.

Na czele pierwszego tomu „Perły humoru polskiego” umieścił wydawca przypowieści Salomona Rysińskiego, Mikołaja Reja i dowcipniejsze fraszki

Ullman 104. Rozhodzili się przeto o kilka już tylko głosów! W Wiener Neustadt centralista Adametz przeszedł 230 głosami przeciw kandydatowi katolickiemu Knötzowi, który otrzymał głosów 148. W Kornenburgu dotychczasowy poseł katolicki Rauf uległ centraliście Furtmüllerowi, w Kremsie antisemita Fürnkranz również centraliście Schürerowi. Są to dwa zwycięstwa lewicy liberalnej, zrównoważone upadkiem w Mistelbachu jednego z najdawniejszych i najprzedniejszych wyobraźni centralizmu w Austrii, Granitscha, na rzecz kandydata stronnictwa „Mittelstrasse” Garnfeinda.

W salzburskiej kurji wiejskiej wyszli z urn wyborczych obydwa dotychczasowi posłowie, Lienbacher i Neumayer, idący przeważnie ręką w rękę z prawicą autonomiczno-konserwatywną.

Br. Z.

Lombardy prywatne.

Niedostateczne przed kilkoma laty fundusze lombardu miejskiego, wobec ciągle wzrastającej ludności naszego grodu, oraz udzielanie przez tenże lombard pożyczek wyłącznie tylko na przedmioty złote lub srebrne i biżuterje, wreszcie potrzeba drobnego kredytu na zastawy innego rodzaju dla niezamożnej, a głównie dla rzemieślniczej i wyrobniczej klasy, wyzyskiwanej nadmiernie przez pokątnych fancıarzy, wywołały potrzebę zakładania lombardów prywatnych, których działalność byłaby opartą na pewnych zasadach, nadewszystko zaś, aby operacje ich podlegały kontroli władz miejscowych.

Lombardy takie, pod nazwą kas zaliczeniowych, uzyskały prawo bytu w Cesarstwie na mocy upoważnienia ministra spraw wewnętrznych z d. 24-go września 1879-go r., które następnie w d. 26-y maja 1881-go r. rozszerzonym zostało na gubernje Królestwa Polskiego.

Tak więc zakłady rzeczono z początkiem roku 1882-go weszły u nas w życie i trzy lata istnienia swego zaznaczyły nie tyle wygodą publiczności, potrzebami której wywołane zostały, ile ciągnięciem nader wielkich zysków i lekkceważeniem tej publiczności, na której się bogacą.

Przyjrzyjmy się jednak bliżej przepisom, jakie dla owych kas zaliczeniowych, pod względem ich stosunku do publiczności, ustanowione zostały, oraz ich wykonaniu.

Otóż rzeczono przepisy są następujące:

1) Każdy zastaw powinien być zapisany do księgi sznurowej, pod właściwą datą i z dokładnym adresem pożyczającego, przy wymienieniu wysokości pożyczki, terminu wykupu, oraz umówionego procentu i opłaty za przechowanie zastawu; przy czym jeden wycinek przytwierdza się do zastawio-

nego przedmiotu, drugi zaś wydaje się interesantowi.

2) Procenty i opłata za przechowanie uiszczane być mają przy wykupie zastawu.

3) Utrzymujący kasę odpowiedzialnym jest za całość fantu, tak w razie uronienia, jakoteż uszkodzenia onego i w każdym wypadku obowiązany jest do wynagrodzenia straty.

4) W razie przetrzymania terminu oznaczonego na wykupienie zastawu niedłużej jak przez dwa tygodnie, opłaty liczą się tylko za 1/2 miesiąca.

5) Przy wykupie fantu utrzymujący lombard obowiązany jest wydać pożyczającemu kwit z wymienieniem spłaconego długu i wszystkich pobranych od niego opłat.

6) Niewykupione w czasie właściwym przedmioty sprzedawane być mają przez licytację, jednakże nie wcześniej jak we dwa miesiące po upływie prawnego terminu wykupu, nawet w takim razie, gdyby sam pożyczający żądał wcześniejszej sprzedaży zastawionych rzeczy. Terminem prawnym jest czas, w którym przyrost procentów i opłata za przechowanie dojdą do wysokości wypożyczonej kwoty.

7) Wykaz przedmiotów zakwalifikowanych do sprzedaży winien być na dwa tygodnie przed licytacją wywieszony w sali lombardu, w miejscu widocznym. O dniu zaś sprzedaży rzeczy ocenionych na 100 rs. i wyżej, powinno być ogłaszaniem w miejscowych gazetach.

8) Cenę, od której rozpoczyna się licytacja, stanowi suma składająca się z kwoty na sprzedawany przedmiot wypożyczonej, wraz z należnymi procentami i opłatą za przechowanie. Przedmiot niesprzedany na takiej licytacji, staje się własnością utrzymującego lombard.

9) Z otrzymanej przy sprzedaży kwoty, po potrąceniu opłaty za dokonanie sprzedaży i wydatków na ogłoszenia, jeśli te były czynione, oraz kwoty wypożyczonej z należnymi procentami i opłatami, pozostała reszta zwracana być winna pożyczającemu, za okazaniem przez niego kwitu. Gdyby pożyczający nie był obecnym przy sprzedaży, wówczas fundusz ten pozostawia się w kasie lombardowej do czasu zgłoszenia się interesanta z kwitem.

10) Szczegóły wszystkich podobnych operacji zapisane być winny w księdze sznurowej.

11) Utrzymującemu lombard, ani też jego oficjalistom, nawet za zgodą pożyczającego, nie wolno jest nabywać na własność zastawionych przedmiotów.

Przestrzeżenie ścisłego wykonywania powyższych przepisów, co do prowadzenia ksiąg i utrzymywania w porządku zastawionych przedmiotów, jest obowiązkiem miejscowego zarządu policyjnego, oprócz tego do rewizji lombardów prywatnych wyznaczane bywają oddzielne delegacje, w skład których wchodzi zaproszeni obywatele miejscy i delegaci z biura policyjnego.

Tu zaznaczyć musimy, że zdania rewidentów nie odznaczają się wcale pochlebnością dla tych zakładów opijają.

I rzeczywiście, zdzierstwo w lombardach prywatnych praktykuje się prawie na taką samą stopę, jak u pokątnych fancıarzy, z tą tylko różnicą, że tu upozorowaniem zostało tytułem opłaty za przechowanie zastawionych przedmiotów.

Streszczone powyżej przepisy normalnej ustawy dla lombardów prywatnych, jak widzimy, nie określają wcale stopy procentu ani innych opłat, z tego też powodu niektóre z tych zakładów konkurują o lepsze z pokątnymi fancıarzami pobieraniem opłat dochodzących do 10%, na miesiąc, a mianowicie takie opłaty ustanowiły u siebie lombardy mieszczące się przy ulicy Niskiej pod nrem 7-ym i przy ulicy Żelaznej pod nrem 15-ym.

Jak nieproporcjonalnie wielkie zyski z podobnych operacji mogą być osiągnięte, można powziąć przekonanie z poniżej zamieszczonego rachunku.

Gdyby każdy zastawiony przedmiot był wykupywany po upływie jednego miesiąca, przedsiębiorca na 100 rublach kapitału otrzymałby procentów rs. 213 kop. 83 w ciągu całego roku.

Biorąc jednak za zasadę, iż zastawy pozostają w lombardzie przecięciowo po 3 miesiące, w takim razie 100 rs. wypożyczonych przynosi 185 rs. 61 kop. rocznego zysku.

Jeśliżby zaś zastawione przedmioty nie były wykupywane przedtem jak po upływie 6-ciu miesięcy, to i wtedy sturublowy kapitał da z podobnych operacji w ciągu jednego roku 156 rubli procentów.

Jest to wyzysk, który bezwarunkowo istnieć nie powinien.

Cokolwiek już mniejsze procenta do 8%, miesięcznie pobiera lombard przy ulicy Browarnej pod nrem 4-ym, wreszcie pozostałe 4-ry lombardy albo przyjmują tylko w zastaw same złote i srebrne przedmioty i zadawalniają się procentem od 1 1/2 do 3% na miesiąc, lub też udzielając pożyczki i na inne przedmioty, pobierają od takowych po 5 i 6%, miesięcznie.

Jak liczne są wszakże, nawet przy najwyższych procentach, zapotrzebowania kredytu na zastawy, dość jest przytoczyć, iż obok operujących zawsze pokątnych fancıarzy, wszystkie (w liczbie 7) obecnie istniejące lombardy prywatne są bezustannie czynnymi, pomimo tego, iż lombard miejski uzyskawszy w roku zeszłym zasilek w sumie rs. 250,000, biorąc procentu tylko po 1/2% na miesiąc, mógł i sumą rozporządzalną i niskim procentem wszystkim prywatnym lombardom konkurencję wytwarzać.

Ponieważ obecnie zasilek powyższy w zupełności wyczerpanym został, a lombard miejski, rozporządzając już nader drobnymi kwotami, otrzymywanymi tylko z wykupu i prolongaty fantów, a do 200 rs. niekiedy nawet niedochodzącymi, zbyt małą pomocą potrzebującym przynosić może, kwestja przeto

Jana Koehanowskiego. W dalszym ciągu, dla urozmaicenia treści, przeplótł humor wykwińnięszy (Górnickiego, Waclawa Potockiego, Syrokomli, Waclawa Szymanowskiego, Augusta Wilkońskiego i wielu innych) powieściami i anegdotami ludowymi, fragmentami z pieśni gminnych i zabawnymi zdarzeniami z czasów obecnych. Z wielką starannością i zrecznością powybieirał z różnych pism humorystycznych (z *Muchy*, z *Harapy*, z *Kolebów*, z *Kurjera świątecznego* itd.) dowcipy i powiastki lepsze, zasługujące na to, aby nie utonęły w bibule perjodycznej.

Pierwszy tom „Pereł” odznacza się wielką obfitością treści i umiejętnym układem. Czy materiał drukowany wystarczy wydawcy do zapełnienia trzech grubych tomów, jak zapowiada, o tem trudno dziś przesądzać. Chwilowo wystarczy zwrócić uwagę na to wydawnictwo, które powinno kogoś natchnąć do napisania historii humoru polskiego.

Zdrowym humorem tryskają drobniutki, brane z bieżących wypadków i ze skarbnicy życia powszedniego.

Oto siedzi naprzykład kasjer drogi żelaznej przy okienku przed odejściem pociągu i następną prowadzi rozmowę:

Pasażer: Proszę pana o bilet.

Kasjer: Do której klasy?

Pasażer: Do tej, co zawsze, przecież ja niepierwszy raz jadę. Proszę drugą klasę do Kogucina.

Kasjer: Ależ takiej stacji nie ma.

Pasażer: To koło Przemyśla, wieś mojej ciotki, eo to Dragalska zdomu.

Inny pasażer pyta: Panie kasjerze, a przedko koleją odejdzie?

Kasjer: Prędko, prędko.

Pasażer: A jak potrzeba wysiąść, to stanie?

Kasjer: Stanie, stanie...

Pasażer: No, to proszę o bilet...

Kasjer: A dokąd?

Pasażer: Jakte dokąd? do pociągu!

Kasjer: Ale gdzie pan chcesz jechać?

Pasażer: A co to panu do tego, gdzie chcą jechać. To moja rzecz...

Między innymi ciśnie się i żyd do kasy, roztrącając łokciami innych.

— Czego ty żydzie ludzi rozpychasz?

Pasażer: Co to rozpychasz? to mnie przypichają. Proszcie pana o dwa buliety do Tarnowa.

Kasjer: Klasa?

Pasażer: Na co to pitacz? Trzeci, a tu są pieniądze.

Kasjer: Brakuje czterech centy.

Pasażer: Co brakuje? Na co jemu brakuje? Mojszel! Gib noch vier Kracer. Masz bulet. Nimm die bulet bei der pisk. Na co sze pan kasjer gniewacz, koń ma czterech nogów a upadnie, co to? Nie można się omylicz?

Inny pasażer prawi: Panie kasjerze, proszę o miejsce, ale niech pan kasjer da dobre, to ja dopłacę, bo to starość, mocjumpanie, nie radość...

Kasjer: A dokąd pan jedzie?

— A no, do żony.

— A gdzie mieszka?

— Na drugim piętrze od frontu.

— Ale w jakim mieście?

— A we Lwowie, panie dobrodzieju.

— Teraz pociąg idzie do Wiednia, a nie do Lwowa.

— A toć mnie i tak możecie zabrać. Mnie się spieszy...

Takimi i tym podobnymi pytaniami zarzucają podróżni kasjerów kolejowych, których w takich razach musi ostatecznie odbiedz cierpliwość.

Z humorystów współczesnych, drukowanych dotąd mało, lub niewiele znanych, zasługują na uwagę drobne satyry p. Bartelsa, które p. Bartoszewicz skrzętnie zbiera i ku wiecznej zachowuje pamięci.

Między innymi warto podać kilka próbek z satyry p. n.: „Małpy i ludzie”.

Napróżno Darwin dowodzi,
Ze człek od małpy pochodzi,
A co więcej, że jest pono
Małpą udoskonaloną.

Według mnie podobne zdanie,
Krzywdzi małpę niesłychanie,
Bo z dwóch tych głupstw biorąc mniejsze,
Małpy pewno rozumiejsze.

Czy widział kto małpę kiedy,
Biorącą wśród swej czeredy,
Z rącej dłuższego ogona,
Tytuł: Jaśnie oświeconal

Ma sama to przeświadczenie,
Ze nie tam jest oświecenie,
Z dwóch głupstw wielkich biorąc mniejsze,
Czyż małpy nie rozumiejsze?

Albo jesteście małpa, proszę,
W takim stanie zbydłecenia,
By widzieć życia rozkosze,
W opiciu się bez pragnienia?

Wina, wódki, rumu, piwa,
Wiemy, że nie nadużywa;
Z dwojga głupich, biorąc mniejsze,
Czyż małpy nie rozumiejsze?

W ten sposób zestawia p. Bartels różne przywary, zwyczaje, słabości i pragnienia ludzkie, z obojętnością w tym względzie małpy, dochodząc do następnego wyniku:

Jestem przekonania prawie,
Ze Darwin chce swej rozprawie
Nadać charakter uczony,
Kupić małpę był zmuszony;

Małpa, zwierzę nietyle głupi,
Darwina pewno nie kupi;
Z dwóch głupstw wielkich biorąc mniejsze,
Małpy w wszystkim rozumiejsze.

Satyryk upiekł przy jednym ogniu dwie pieczenie, bo wysmiał człowieka w ogóle i Darwina po szczególe.

T. J. Chociński

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

drobnego kredytu na zastawy staje się znowu coraz więcej interesującą.

Jest to kwestja tak żywotna, iż wartoby się nad nią bliżej zastanowić, celem zaradzenia i położenia tamy nadmiernemu wyzyskowi, jakiemu poddane są niezamożne klasy ludności warszawskiej.

B....ski.

Świątynia czy grobowiec?

Żywe ostatnimi dniami rozprawy w izbie francuskiej zwróciły powszechną uwagę na jeden z najwspanialszych gmachów Paryża, który przez czas długi w rękach duchowieństwa zostający, odtąd świecki już tylko mieć będzie charakter.

Czy na długo?... Antecedencje upoważniają do postawienia tego zapytania.

Powiadają dzieje, iż na miejscu, gdzie dziś wznosi się Panteon, stał ongi kościół pod wezwaniem św. Apostołów, zbudowany przez Klowisa. Nazwę kościoła św. Genowefy otrzymała świątynia nieco później, gdy przeniesiono do niej zwłoki patronki Francji, która, jak wiadomo, przyczyniła się głównie do przyjęcia wiary chrystusowej przez rzeszonego króla.

Kościół zburzyli do szczytu normanie, na ruinach wzniesiono klasztor, a dopiero w r. 1754-ym powstała myśl dzwignięcia tej świątyni, którą dziś na paryskim placu Panteonu widzimy. Roboty powierzone Souflot'owi, a w r. 1764-ym Ludwik XV ty położył kamień węgielny.

Znakomity Souflot zmarł przed ukończeniem dzieła i zwłoki jego złożono w budujących się podziemiach gmachu. Tam też spoczęły śmiertelne szczątki wielkiego obywatela Mirabeau, którego pogrzeb, z rozporządzenia zgromadzenia konstytucyjnego, odbył się przy asystencji duchowieństwa, d. 4-go kwietnia r. 1791-go.

Zgromadzenie uchwaliło podówczas położenie na froncie gmachu, znajdującego się podziemiach, napis: „Wielkim mężom wdzięczna ojczyzna.”

W miesiąc potem, z okazji trzeciej rocznicy zgonu Woltera, rozkazano przenieść do budującego się kościoła św. Genowefy zwłoki jego, spoczywające w kościele romilijskim (Romilly), w Szampanji.

Pogrzeb ów odbył się z niezwykłą na owe czasy wspaniałością i przy wielkim napiwku tłumy, dnia 11-go lipca r. 1791-go. Na czele orszaku niesiono posąg Woltera, rzeźbiony przez Houdon'a (dziś znajdujący się w Panteonie), dalej szły delegacje rozmaite, niesiono, w złotej złożone skrzyni, wszystkie wydania dzieł zmarłego, posąg Wolności, otoczony niewiastami w białej i t. d.

W ślad po tej uroczystości pojawia się po raz pierwszy nazwa „Panteon”, użyta dla kościoła św. Genowefy w petycji, domagającej się złożenia obok zwłok Woltera, ciała Jana Jakóba Rousseau. Życzeniu temu dopiero później uczyniono zadość, a tymczasem pogrzebano tam zwłoki walecznego obrońcy Verdun'u, Beaurepaire'a. W r. 1793-im konwencja umieściła w kościele św. Genowefy ciało Morat'a, rozkazawszy wyrzucić zwłoki Mirabeau, o którym dowiedziono, iż był się zaprzędał Ludwikowi XVI-mu.

W rok potem silnie na pośmiertnej opinii zachwiany Morat, musiał w Panteonie ustąpić miejsca Janowi Jakóbowi Rousseau, który obok Woltera spoczął tam w r. 1795-ym.

W trakcie tej wędrówki zwłok zasłużonych a potępianych w ślad potem mężów, prace około ukończenia budowy, rozpoczętej przez Souflot'a, postępowaly bardzo wolno.

Dokonał dzieła dopiero Napoleon I-szy w 1807-ym roku, rozstrzygając dekretem swoim kwestje przeznaczenia, jakie gmach nowy miał otrzymać. Dekret ów oddaje Panteon duchowieństwu katolickiemu, które też w nim natychmiast nabożeństwa odprawiać zaczęło.

Od r. 1806-go do 1815-go złożono w kościele Panteonu zwłoki 39-iu osób, wśród których tacy jak marszałek Lannes, głośny prawnik i minister wyznań Portalis, Cabanis, matematyk Lagrange, wielki admirał Bonaingville i wielu innych.

Koszta budowy gmachu wyniosły ogółem dwa miliony franków.

Dekret Napoleona Wielkiego potwierdził w roku 1852 im Napoleon III-ci, ustanawiając oddzielne probostwo dla kościoła św. Genowefy, z wyraźnym poleceniem, aby nabożeństwa żałobne w górnej świątyni odbywały się za spokój duszy mężów, złożonych w podziemiach kościoła.

Dziś z decyzji rządu republikańskiego Panteon paryski, przeszedłszy mnogie koleje, poświęcony przez czas długi służbie bożej, otrzymał czysto świeckie przeznaczenie.

Jako wieczne tylko przypomnienie jego kościelnego pierwotnie charakteru, pozostały we wspaniałym gmachu freski Gros'a, Laurena, Pavis de Chavannes i innych, których treść czerpali artyści z dziejów życia św. Genowefy.

W następujących niedawno podjętych w sferach rządowych kwestjach zażądano, jak donosi *Rus. kur.*, szczegółowych danych: 1) czy ulgi w systemie podatkowym wpływają i o ile na powiększenie wypłacalności klas opodatkowanych i wpływ załagłości z lat przeszłych; 2) czy zniesienie akcyzy od soli okazało i jaki mianowicie wpływ na ekonomiczne położenie ludności i jakimi przyczynami objaśnić należy znaczne zapotrzebowanie w Cesarstwie soli zagranicznej; 3) czemu przypisać należy zmniejszenie dochodu z lasów rządowych; 4) w jakich miejscowościach mniej więcej oddalonych od pogranicznych linii celnych odkrywano w ciągu ostatnich lat czterech kontrabandę; 5) jakie czasowe instytucje rządowe istnieją więcej niż lat pięć, jaka zachodzi potrzeba ich dalszego istnienia i jakie są wydatki na ich utrzymanie; wreszcie 6) jaki jest stan gospodarstwa finansowego zakładów górniczych rządowych w porównaniu z prywatnymi.

W r. z. wywieziono z państwa rosyjskiego za granicę towarów za 550,505,000 rs., a mianowicie do Szwecji i Norwegji za 18,405,000 rs., do Niemiec za 171,658,000 rs., do Holandji za 47,089,000 rs., do Belgji za 22,881,000 rs., do Anglji za 152,113,000 rs., do Francji za 32,203,000 rs., do Austrii za 30,883,000 rs., do Turcji za 8,226,000 rs., do innych państw za 60,047,000 rs. W tymże czasie przywieziono do kraju z zagranicy towarów za 486,329,000 rs., a mianowicie z Niemiec za 167,209,000 rs., z Belgji za 9,598,000 rs., z Anglji za 123,117,000 rs., z Francji za 18,691,000 rs., z Austrii za 20,511,000 rs., z Turcji za 9,812,000 rs., z innych wreszcie krajów za 137,391,000 rs.

Kolej terespolka przewiozła w kwietniu r. b. 43,974 pasażerów i 1 745,209 pudów towarów.

Dwudzieste siódme walne zgromadzenie akcjonariuszów kolei wiedeńskiej, zapowiedziane początkowo na d. 5-ty czerwca, odłożone zostało do d. 23-go czerwca. Takież zgromadzenie akcjonariuszów kolei bydgoskiej, zwołane na d. 6-ty czerwca, odbędzie się d. 22-go czerwca. Zebrani w tych odroczonych terminach akcjonariusze będą mogli, bez względu na liczbę, stanowić uchwały prawomocne.

Dnia 13-go lipca i następnych sprzedawano będą przez publiczną licytację w magazynie należących towarów na stacji Praga-kolei nadwiślańskiej przechowywane od r. z. towary i bagaże oraz rozmaite przedmioty, pozostawione przed dniem 1-ym stycznia r. b. przez pasażerów na stacjach i w wagonach.

Miejskie latarnie gazowe palą się obecnie od godziny 8 ej minut 45 wieczornem do godziny 1-ej minut 45 zrana.

W poniedziałek, dnia 1-go czerwca, odbęda się w magistracie trzy licytacje, a mianowicie na wykonanie w r. b. robót brukarskich, z dostawą materiałów, w czwartym oddziale inżynierskim Warszawy, od rs. 4,899; na dostawę w r. p. dla straży ogniowej 160-ciu lin do wycierania kominów, wartości 1,400 rs.; i na jednoroczną dzierżawę posesji nr 1204 od rs. 1,178 rocznie.

W dniu jutrzejszym, o godzinie 12 1/2, po południu, odbędzie się w sali magistratu doroczne ogólne zebranie członków kasy emerytów. Na porządku dziennym znajduje się sprawozdanie za r. z., zatwierdzenie rachunków, oraz wybór członków do zarządu i komisji rewizyjnej.

Bawi w Warszawie dawny współpracownik pisma naszego, znany literat, Walicki (Żeleźniak).

Z literatury.

Wczoraj odbyło się posiedzenie komitetu wydawnictwa Kochanowskiego.

Obecnie opracowywa się tom III-ci, obejmujący utwory łacińskie.

Wydrukowano dotąd sześć arkuszy.

Czasopismo angielskie *Academy* zamieściło wzmiankę pochlebną o filologicznych pracach p. Baudouin de Courtenay, oraz prof. uniwersyteckiego Hanusza.

Z teatru i muzyki.

Żółkowski i Królikowski oraz p. Rebieczek otrzymali w dniu wczorajszym oznaki kawalerskie orderu domu Meiningeru.

W dniu wczorajszym, po skończonym widowisku, reżyserowi trupy meiningeńskiej doręczony został wieniec srebrny od artystów i dyrekcji teatrów warszawskich.

Dzisiaj w teatrze Letnim odśpiewaną zostanie opera Halevy'ego „Żydówka”, z panią Dowiakowską w roli tytułowej.

Jutro „Napój miłosny” i akt drugi baletu „Twardowski”.

W teatrze Rozmaitości dzisiaj po raz pierwszy „Żydzki” z Żółkowskim i Marzellówną, jutro „Gęsi i gąski”.

W teatrze Nowym dzisiaj po raz pierwszy komedia czteroaktowa z francuskiego Labiche i Delacour „Pasterka”.

Jutro „Giroflé i Girofla”.

Z Krakowa donoszą nam, iż zjechała tam już operetka lwowska i zaczyna jutro sezon letni „Wesoła wojna”.

Panna Ella Roussel w ciągu przyszłego tygodnia wystąpi trzykrotnie na scenie teatru Wielkiego, tj. we wtorek, czwartek i sobotę.

Repertuar teatralny na te trzy dni zapowiada „Rigoletto”, „Lindę” i „Aidę”.

Artystka teatru lwowskiego, p. Boeska, ma podobno przybyć w początku sezonu jesiennego na szereg występów na naszej scenie operetkowej.

Według doniesienia jednego z pism miejscowych, dyrekcja teatru lwowskiego zawiązała z p. Bolesławem Ładnowskim układy w zamiarze powierzenia mu artystycznego kierunku sceny skarb-kowskiej.

Jaki będzie rezultat toczących się układów, dotąd nie wiadomo.

Pan Ładnowski po ukończeniu serji gościnnych występów na scenie teatru lwowskiego, wkrótce już powraca na swoje stanowisko do Warszawy.

Prof. Tyrehowski.

Dziś wieczorem grono przyjaciół i znajomych, ceniących zasługi prof. Tyrehowskiego, w chwili gdy opuszcza katedrę w uniwersytecie, złoży hold jego zasługom.

Urodzony w Krakowie dnia 27-go czerwca roku 1822-go, syn zasłużonego pedagoga, ukończył liceum i gimnazjum św. Anny, poczem wstąpił na wydział medyczny do wszechniczy Jagiellońskiej i tu, na podstawie rozprawy „o kołtunie”, w r. 1844-ym pozyskał stopień magistra.

Po sześciolatej pracy naukowej na stanowisku asystenta prof. Kwaśniewskiego, Tyrehowski przeniósł się do Płocka, gdzie wkrótce, jako zdolny lekarz, rozszerzył praktykę swoją i cieszył się powszechnym szacunkiem.

Pełnił on wówczas obowiązki lekarza więzień szpitala św. Trójcy i członka urzędu lekarskiego gubernjalnego, to wszystko jednak nie przeszkadzało mu pracować naukowo.

Napisał wówczas rozprawę konkursową odznaczoną przez Akademię medyczno-chirurgiczną, która go też zaliczyła w poczet swych członków.

Było to w r. 1862-im.

Odtąd Tyrehowski jako ginekolog zasłynął w mieście naszym.

Piastując katedrę akuszerji i prowadząc kliniki, wydał kilka prac naukowych: „O położnictwie”, „O chorobach epidemicznych” i zasiliał *Medycynę* spostrzeżeniami specjalnemi.

Po otwarciu Szkoły głównej podwakoń wybierał się dziekanem, nadto członkiem kilku stowarzyszeń naukowych.

Zdolny lekarz i zany człowiek, wszędzie zostawiał po sobie ślady uczeiwej pracy i gorliwości fachowej.

To też, lubo nieobecni przy akcie uczczenia, ślemy mu przy dzisiejszej okazji *ad multos annos*.

Co o nas piszą.

August Hare wydał monografię p. t. „Studies in Russia”, w której napomknął o Warszawie.

Widział on w naszym mieście różne dziwowiska, a szczególnie uderzyła go obfitość restauracyi, których, jak powiada, mamy najwięcej w całym świecie, gdyż, według jego statystyki, na 100 mieszkańców przypada 15 zakładów gastronomicznych.

To się nazywa być ścisłym!

Z placu wystawy.

Sto dziesięć pawilonów już stoi na placu Ujazdowskim, a wszystkie w dziale przemysłu wielkiego.

Dziś rozpoczęto budowę pawilonu radomskiego.

Od dnia otwarcia wystawy będą grywały dwie orkiestry: włościańska cały dzień z niewielkimi przerwami i Lewandowskiego od godziny 5-ej po południu.

Termomikrofon w Warszawie.

Wynalazca słynnego termomikrofonu, który na wystawie elektrycznej w Paryżu tak wielką zrobił sensację, przybywa w tych dniach do Warszawy.

Pan Ochowicz, jak nas upewniają, osobiście produkować będzie swój wynalazek podczas wystawy, ku czemu czynią się już przygotowania.

Warszawa usłyszy więc i usłyszy ten ostatni wynalazek na polu elektrotechniki.

Literatura... wystawowa.

Sztuka drukarska na wystawie rolniczo-przemysłowej przyjmuje pierwszorzędny udział; dowodzą tego następujące dane.

W obrębie placu wystawy będą istniały cztery

lu" Rossi i przedstawienie składało się z samych tyłko fragmentów dramatu, w których znakomity tragik jest na scenie. Rzecz prosta, że zapomniano zupełnie... o Szekspirze, o którym zresztą tego rodzaju zlepek dać nie może żadnego wyobrażenia. Chyba już dalej w balwochwaltwie dla wirtuozostwa zajęć nie sposób!

× **Loco!** Niedawno w Wiedniu wrzucaną została do skrzynki pocztowej karta korespondencyjna z adresem następującym: „Wielmożna N. N. Hegelgasse 30—loco.” Urzędnik pocztowy, niebiegły w łacinie, natomiast mocny w geografii, wysłał list w kierunku Szwajcarii do miasteczka Loco. Ponieważ atoli nie było tam ulicy Hegla, przeto kartę wysłano po radzie do... Locarno, upatrzawszy w owem loco omyłkę piszącego. Z Locarno, gdzie nigdzie p. N. N. odzyskać nie zdołano, powędrował list do Lecco, nad jeziorą Como, wreszcie do kilkunastu miast, zaczynających się od „L”, a zakończonych na „o”, aż wreszcie gdzieś któryś zarząd pocztowy wpadł na domysł, iż list zapewne przeznaczony jest dla jakiejś mieszkanicy stolicy Austrii, oznaczonej tak niefortunnie z łacińska... loco. List zwrócono pani N. N. w dwa miesiące niespełna po wrzuceniu go do skrzynki. Otrzymała takowy w mieszkaniu swoim przy ulicy Hegelgasse nr 30, w Wiedniu...

Nekrologja.

† S. p. Franciszek Ksawery **Fuchs**, kupiec i obywatel m. Warszawy, opatrzony św. sakramentami, przeżywszy lat 87, zakończył życie dnia 29-go maja 1885 roku. Wyprowadzenie zwłok z domu własnego przy ulicy Miodowej № 14, nastąpi dnia 31-go maja r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 5-ej po południu na cmentarz powązkowski. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w dniu 1-ym czerwca, to jest w poniedziałek, o godzinie 10-ej i pół zrana w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej. Na te smutne obrzędy pozostała rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i życzliwych. —631

† S. p. Leopold **Nowiński**, dymisjon. jen.-major wojsk Ces.-Ros., kawaler orderów, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, dnia 29-go maja 1885 r. przeżywszy lat 66. W głębokim smutku pozostała żona i siostra zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 1-ym czerwca, to jest w poniedziałek, o godzinie 11-ej zrana w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu, o godzinie 5-ej po południu, z mieszkania w domu własnym przy ulicy Siennej № 11, na cmentarz powązkowski. —1928

† Dnia 31-go maja, to jest w niedzielę, jako w pół roku od śmierci zgasłego jedynego syna, w życia wiośnie s. p. Władysława **Czapiewskiego**, odbędzie się w kościele powązkowskim, o godzinie 9-ej zrana, żałobne nabożeństwo, z konduktem do grobu, na które niepościeszni nigdy rodzice zapraszają uprzejmie znajomych i kolegów zmarłego. 3—1883

† Dnia 1-go czerwca, to jest w poniedziałek, o godzinie 10-ej i pół zrana, w kościele Opieki św. Józefa (pp. w. w. w.), odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę s. p. **Kasimiera z Zgorzelskich Dobrzańskiej**, na które pozostała rodzina zaprasza życzliwych. 2—1924

† Szanownemu duchowieństwu tak z Warszawy jak i z okolic, którzy raczyli zebrać się tak licznie na oddanie ostatniej przysługi bratu memu s. p. księdzu Mieczysławowi **Zopacińskiemu**, jako też przyjaciołom, kolegom i życzliwym, składam serdeczne „Bóg zapłać.”

—633—

Adam Zopaciński.

Z Cesarstwa.

Kwestja wydalania Polaków z granic państwa pruskiego znalazła znowu miejsce w szpalcach dziennika *Nowoje wremja*. Powodem tego powrotu do kwestji niejednokrotnie już omawianej była prasa warszawska i wygłaszane przez nią w tym przedmiocie opinie. *Now. wr.* oddaje sprawiedliwość piśmiom warszawskim, że widzą one dobrze, jak do Królestwa Polskiego przybywają Niemcy bosi, obdarcy i tu nierzadko zostają milionerami i dobrze jeszcze, pisze *Now. wr.*, jeżeli taki milioner „pozostaje w kraju, jeżeli zespala się z miejscowem społeczeństwem i przejmuje się jego interesami; ale ileż to natomiast takich przykładów, że wzbogaceni Niemcy spekulanci, z zebranymi kapitałami zadcowieni powracają do ojczyzny. Temat godny zastanowienia dla społeczeństwa polskiego! Zresztą na pochwałę gazet polskich powiedzieć trzeba, że nie podlegają one do brutalnych represalji, że nie mówią o innej reakcji przeciwko Niemcom, prócz ściśle społecznej. W przyszłości naturalnie te gazety, które i teraz znajdują, że Rosja postąpiła nieogłędnie, dozwolwszy przywozu w swoje granice takiej ilości głodnego ludu, przewidują pewien rodzaj odwetu.” Dalej powołując się na zdanie różnych pism, organ petersburski powiada, że napływ robotników polskich do Prus jest następstwem emigracji Niemców do Ameryki, po których otwiera się swobodne pole pracy. „Ztąd prosty wniosek, że lubo w obecnej chwili trzeba ustąpić przed siłą, ale za lat kilka po-

łożenie będzie znowu takie samo jak dawniej i napływowi ludności polskiej do Prus nie można będzie przeszkodzić. Pod tym względem, niższy stosunkowo stopień kultury rosyjskiej powinienby, tak sądziłby można, oddać nam pewną przysługę, przyszkadzając Niemcom zasypać nie tylko kraj przywiślański, ale także i nasze gubernje południowo-zachodnie. Na nieszczęście tak nie jest: Niemcy nie przybywają do nas jako kapitaliści, ale wychodzą od nas z kapitałami. Cytowany przez nas publicysta polski zapomina, że rynek roboczy w krajach mających „wysoką kulturę” jest przepelniony i że właśnie z powodu tego przepelnienia, obok trudności udania się do Ameryki, Niemiec kolenista albo robotnik przekłada ościenny wschodni kraj, gdzie zarobki, a nawet majątek, dotychczas wydawały mu się pewnymi. Czy zaś u siebie ścierpi konkurenta Polaka dla etnograficznych lub innych, podobnie niepraktycznych względów? Rachuby na brak rąk, na upadek produktywności we wschodnich Prusach, jako powody powrotu do dawnego napływu robotników polskich, mogą się okazać zawodnymi nawet bez obniżenia utworzonych dla protekcji miejscowej produkcji wysokich celi wwozowych, w których publicystyka polska upatruje sprzeczność z przymusowem umniejszeniem liczby rąk.”

Zdaniem *Petersburskich wiadomości*, horyzont polityczny pomiędzy Rosją i Anglią wcale nie jest tak jasnym, jakby się tego spodziewać było należało, wnosząc z tak pomyślnego przebiegu porozumienia z powodu głównej kwestji. Ta chmura, która nabiegła na dopiero co wyjaśniony horyzont, tkwi według mniemania gazety w tym braku stanowczości, jaki gabinet londyński okazuje w ostatnich czasach przy uregulowaniu pozostających jeszcze do załatwienia kwestji. Ukryte zamiary rządu angielskiego, wręcz sprzeczne szczeremu porozumieniu się z Rosją, dają się jakoby zauważyć w oświadczeniu lorda Kimberley'a, że rząd angielski skłonny jest tylko przyjąć taką delimitację, która pozostawi Anglii swobodę ruchu we wszelkich kierunkach i następnie w zatrzymaniu w Aleksandrii powracających z wyprawy sudańskiej oddziałów wojsk angielskich. Obiedwie te okoliczności, według zapamiętania *Petersb. wiadom.*, mają dowodzić, że Anglija nie wyrzekła się myśli prowadzenia wojny z Rosją. Ale, robi uwagę wspomniany dziennik: „Jeżeli uzbrojenia Anglii, prowadzone z tak ogłuszającym hałasem, nie wywołały najmniejszego wrażenia na rządzie kraju spokojnie idącego swoją drogą, bez zwracania uwagi na „naukowe” względy i krzyki zawistnych, to byłoby naiwnością przypuszczać, że zatrzymanie w Aleksandrii brygady gwardji mogłoby wywrzeć jakikolwiek wpływ w pomyślnym dla Anglii kierunku. Bil o kredycie na budowę strategicznych linii „na zachód i wschód od Indu” przyjęty już został w drugim czytaniu, ale według słów ludzi kompetentnych, budowa tych linii wojennych będzie wymagała najmniej trzech lat czasu.” Ostatnia ta uwaga odsuwa stanowczo na bardzo daleki plan owe myśli o wojnie z Rosją, jeżeli istotnie może je Anglija żyć.

W tych dniach, jak donosi *Russkij kurjer*, przybył do Moskwy ze swoich dóbr w gubernji riazanńskiej minister dworu ks. Woroncowa-Daszkow. Minister miał udać się z powrotem do Petersburga.

Z ostatniej chwili.

Z Presztyny telegrafują pod dniem 23-im b. m., iż przywódcy arnautów odbyli zgromadzenie w Stanowcach pod Prisztiną i uchwalili wysłać deputację do sultana z żądaniem przyspieszenia terminu okupacji wojsk austrjackich w Bośni i Hercegowinie. Biedacy nie wiedzą o tem, że termin ów nie ma kresu. Na członków deputacji wybrani są Sulejman Alisza z Djakowaru i Aljaga Aszipszaj, osławiony naczelnik plemienia Malissorów. Uchwalono również stawić zbrojny opór ewentualnemu posunięciu się wojsk austrjackich ku Salonikom.

Eskadra niemiecka, przygotowywana do wyprawy przeciw Zanzibarowi, liczyć ma 44 dział i 1,200 ludzi załogi.

Wydział techniczny rzymskiej konferencji sanitarnej polecił członkom tejże Kochowi, Semoli, Sternbergowi, Proustowi, Eckowi i Weberowi przygotować projekt najskuteczniejszego oczyszczenia bielizny i sukien zarażonych cholera.

Z Paryża telegrafują: Sądzą tu, że lord Rosebery nie osiągnął w Berlinie pożądanego rezultatu. Książę Bismark nie dał żadnych wyjaśnień co do swych przyszłych planów, a i co do teraźniejszości dał tylko ogólnikowe przyrzeczenia.

Pomimo depechy kapitana Ferrari o dobrem przyjęciu, jakiego doznał na dworze króla abisyńskiego, nie wierzą w Rzymie, ażeby król Jan przyzwolił na letnie leże wojsk włoskich w Kerenie.

W Paryżu krąży pogłoska, jakoby minister oświa-

ty **Goblet** zamierzał podnieść projekt przeniesienia do Panteonu zwłok Thiersa i Gambetty.

Program poniedziałkowego pogrzebu Wiktora Hugo ułożony został ostatecznie w sposób następujący: Pogrzeb rozpocznie się o godzinie pół do jedenastej. O jedenastej wygłoszone zostaną pod Łukiem tryumfalnym mowy. Pierwszy przemówi imieniem rządu minister oświaty, **Goblet**. Około godziny 12-ej pochód wyruszy przez pola elizejskie, plac Zgody i most Zgody, przedmieście St. Germain, bulwar św. Michała i ulicę Soufflot do Panteonu. Pochód otworzy szwadron gwardji republikańskiej; dalej postępować będzie komendant Paryża ze sztabem jenerałnym, pułk kirasjerów, kapela wojskowa, wóz z wieńcami, otoczony przez dziatwę szkół i uczniów liceów, deputacja Besançonu (gdzie Wiktor Hugo przyszedł na świat), przedstawiciele towarzystwa dramatycznego, delegowani teatrów i stowarzyszeń literackich.

Tu jechać będzie wóz żałobny ze zwłokami w otoczeniu rodziny i przyjaciół poety; za nim dążyć będą: przedstawiciel prezydenta Rzeczypospolitej, członkowie ciała dyplomatycznego, ministrowie, kanclerze legji honorowej, komendanci korpusów, prezydenci i biura senatu i izby deputowanych, senatorowie i deputowani, członkowie rady stanu, urzędnicy ministerjów, prefekt Sekwany, rada municipalna miasta Paryża, merowie i adjunkci, sędziowie, przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej, powagi wojskowe i delegowani towarzystw prywatnych. Koniec pochodu będzie stanowiła załoga Paryża. Pod Łukiem Tryumfalnym umieszczoną zostanie trumna jutro.

TELEGRAMY

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Radom 30-go maja. — Z przyczyny opóźnienia w nadesłaniu na wystawę wielu okazów, zwłaszcza z odleglejszych okolic, otwarcie wystawy zostało odroczone do dnia jutrzejszego.

Jutro o 9-ej zrana nastąpi stanowczo otwarcie jej dla publiczności.

Obecnie, pomimo braku wielu zapowiadanych przedmiotów, jest już na placu do 1,400 okazów, wyluszczonej w 207 deklaracjach.

Urządzenie placu i budowli wystawowych nie tylko gustowne ale nawet świetne.

Dziś już zjazd gości bardzo liczny, a wśród nich pokazną cyfrą stanowią przybyli z Warszawy przemysłowcy i fabrykanci.

Jury wystawy rozpocznie swoje czynności od jutra, od chwili jej otwarcia.

(Agencja północna.)

Petersburg 30-go maja. — Mówiąc o kwestji następstwa tronu w Brunświku, tudzież o motywach, które skłoniły Prusy do wystąpienia urzędowego przeciw kandydaturze księcia Kumberlandji, powiadają *Petersburskija wiad.*: „Gdyby Brunświk został wcielonym do Prus, albo otrzymał charakter kraju państwowego (*Reichsland*, *przyp. red.*), to z rosyjskiego punktu widzenia, wypadek taki byłby nader pożądanym. Dałszy bowiem rozszerzenie sfery wpływu Prus, jako wiernego, historycznego sprzymierzeńca naszego, może tylko cieszyć Rosję.”

Petersburg 30-go maja. — Prezydujący w komitecie ministrów Reutern, po wyleczeniu się z choroby oczów, nanowem objął swoje stanowisko w komitecie.

Petersburg 30-go maja. — Tutejsza kolonja francuska wysłała do Paryża na pogrzeb Wiktora Hugo deputację, która złoży wieńce. W tutejszym kościele katolickim odbędzie się msza żałobna za duszę zmarłego, tudzież utworzonym zostanie przy jednym z tutejszych zakładów naukowych stypendjum imienia Wiktora Hugo.

Petersburg 30-go maja. — *Nowosti* donoszą, iż czynności świeżo utworzonego banku rolniczego dla szlachty nie będą rozciągały się na Królestwo Polskie i prowincje nadbałtyckie.

Petersburg 30-go maja. — Skargi kasacyjne, wniesione do senatu z powodu procesu o nadużycia na komorze w Taganrogu, jak mówią, będą rozstrzygnięte jeszcze przed rozpoczęciem faryj.

GIEŁDA

dnia 30-go maja 1885-go roku.

Szacowania w dalszym ciągu wyższe, 206,50 m. za 100 rs. sięgające — spowodowały usposobienie zniżkowe dla walut obcych. Ruch u nas bardzo mały, sobotni, kupujących nie było prawie zupełnie, to też nietylko żądania niższe postawiono, ale też i w ciągu trwania czynności giełdowych oddawać musiano coraz taniej. Nowych wprawdzie wiadomości pomyślnych nie ma wcale, ale samo potwierdzenie dotychczasowych jest już — tymczasowo — dla giełd wystarczającym. Regulacja końcomiesięczna w Berlinie wpływa też na wyższą kursową i ożywienie ruchu.

Za wosły długoterminowe na Berlin 48,65 żądano, bez ruchu, po 48,55 ofiarowywano za krótkoterminowe, za które płacono 48,50, 48,47 $\frac{1}{2}$ i 48,45, wedle warunków transakcyj.

Na pomniejszych miastach niemieckich żadnych nie robiono interesów.

Na Londyn 9,87 żądano — bez ruchu.

Na Paryż 39,30, przy płaceniu 39,20 w niewielkich ilościach.

Na Wiedeń 79,40 — również bez dokonania transakcyj.

Wszystkie żądania w równym stosunku, od wczorajszych niższe.

Papiery stosunkowo dosyć dobrze.

Listy likwidacyjne 89,20 i 88,90 w żądaniu.

Pożyczka wschodnia 95 — bez obrotu.

Pożyczka premjowa pierwszej emisji, jak słyszeliśmy, znalazła nabywców po 224 — kurs nie podpadł pod notowanie.

Listy zastawne ziemskie 99,85 w serji I-ej, 99,60 w II-ej, III-ej i IV-ej, 96,30 w V-tej, za którą 96,15 płacono.

Listy miejskie 96,25, 94,50, 93,85, 93,25 — bez transakcyj.

Obliży kanalizacyjne ofiarowano po 92, przy niezwykłej chęci kupna. Płacono 91,55, 91,65 i w końcu 91,75 — po tej cenie pozostali chętni nabywcy niezaspokojeni.

Łódzkie listy 89, 88,50, 87.

Godzina 12 $\frac{1}{2}$ — Usposobienie ciągle słabe. Ruch żaden.

J. Wł.

Sprawozdanie z handlu cukrem.

Dnia 30-go maja 1885 roku.

Coraz gorzej się dzieje na rynku cukrowym. Usposobienie ciągle słabe, dążność zniżkowa, silna przy braku zapotrzebowań i ruchu nader ograniczonym. Z Cesarstwa wiadomości niekorzystne. Widoki co do urodzaju buraków bardzo świetne, co jednak kiedy cukier znajdzie zbyt z wielką trudnością i tylko po cenach coraz bardziej niskich.

Płacono w detalicznej sprzedaży za:

Hermanów	3.15
Oryszew	3.10
Leonów	3.10
Lubna	3.05
Elzbietów	3.05
Inne marki również	3.05

Resztki od 3,07 $\frac{1}{2}$ do 3,15 stosownie do marki.

Mączka bardzo słabo 2,65 i niżej do 2,62 $\frac{1}{2}$ (w ostatnim sprawozdaniu mylnie podano 2,70 do 2,75 zamiast 2,70 do 2,65).

Widoki na przyszłość nie zachęcające, pomimo zwykłej cen za granicą.

J. W.

SZARADA

(J. D. z Lublina)

Ol pierwsze, drugie, trzecie,
Mamy teraz na świecie.
Lato bywa w zimie, a znowu zima w lecie;
To już lepsze w ogrodach takowe bywają,
Bo takiej niestałości zupełnie nie znają.
Wszystkie są do rzemiości zwykle używane,
Więc je odgadnijcie, bo wam dobrze znane.

Rozwiązanie logogryfu, umieszczonego w numerze 141b.

Mickiewicza

Wyrazy:

- 1) Meilhae.
- 2) Kirehho.
- 3) Anczye.
- 4) Wilkoński.
- 5) Iloci.
- 6) Barometr.
- 7) Obuchowicz.
- 8) Lafontaine.
- 9) Ravailla.
- 10) Wirgilijusz.

Najpierw nadeszła dokładne rozwiązanie: pp. Helena F., Eliza Polakow, Zofja Zaborska, Antonina Filleborn, Estella Barchan.

— Biuro informacyjne o nędzy wyjątkowej ma honor podać do publicznej wiadomości po szczególe ofiarodawców, którzy w ciągu ubiegłego miesiąca, to jest od dnia 1-go kwietnia do 1-go maja 1885 r. dobroczynną składką zasiliли ubogich, sprawdzonych przez siostry miłosierdzia.

Ofiary miesięczne:

Jw. J. P. rs. 100, jw. hr. A. Potocka rs. 100, jw. hr. Wł. Bran. rs. 100, jw. hr. Or. Zamoycka rs. 50, jw. hr. M. P. 25, K. P. rs. 25, G. P. rs. 25, K. S. rs. 25, jw. Werniecki rs. 15, jw. ni Jan i Aleks. Goldstand rs. 55, w-ny Cze. Biernacki rs. 10, jw. Jan Bloch rs. 100, w-ny Sal. Hantower za trzy miesiące rs. 3.

Ofiary jednorazowe:

W-na Górcka z Wólki rs. 10, jw-na Pankratieff rs. 25, K. M. rs. 5, w-ny An. Kaczorowski rs. 3, Olenio, Kocio i Janek rs. 10, z sum na rachunku przekazowym rs. 700, jw. hr. A. Pot. na święta dla ubogich rs. 30, A. S. rr. 20, jw. Marja Zawisza rs. 12, K. O. rs. 10, jw-ni Zofia i Feliks Czacy rs. 5, W. J. rs. 6, jw. Rotwandowie rs. 50, w-ny X. Suli. rs. 5, w-ny Jan Wróblewski rs. 5, w-na Julia Z. rs. 50, w-na Marja Szawłowska rs. 10, K. Z. rs. 15, N. N. rs. 3, z redakcji „Wiek” rs. 21, z redakcji „Kłosów” rs. 87 kop. 79, z red. „Przeglądu katolickiego” rs. 4 kop. 57, z redakcji „Kurjera warszawskiego” rs. 18, z księgarni w-go Orgelbranda rs. 4. Razem rs. 1762 kop. 36.

Biuro wsparło w tym miesiącu 571 rodzin.

CYRK CINISELLI.

Dziś i codziennie

Wielkie Przedstawienia

z urozmaiconym programem, między innymi

„Obóz cygański”,

wielka pantomina, w której przyjmuje udział cały corps de balet i personel. (593)

Bank dyskontowy warszawski

612

podaje do wiadomości publicznej, iż z dniem 10-ym czerwca r. b. otwiera wydział pożyczek na zastaw srebra, złota i kosztowności, które każdodziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych od godziny 9 $\frac{1}{2}$ do 11 $\frac{1}{2}$ przed południem w kasie swej przyjmować będzie.

— Dr med. Juljan Kramsztyk ordyn. szpita. dla dzieci wyzn. moją, rozpoczyna z d. 26 maja przyjęcia w Lecznicy I-ej (Niecala 7), z chorobami dzieci codziennie od godz. 4—5. (1810)

— Dr H. Przedziecki ordynuje jak lat poprzednich we **Francenbadzie**, mieszka Villa „Rubens”. (1771)

— Dr Tomasz Zaremba ordynuje podczas sezonu kąpielowego w **Szczańcu**. (1770)

— Doktor med. W. Jaroszyński, ordynuje od dnia 15-go czerwca w **Rożnowie** (na Morawie), zaś od dnia 1-go września, jak w latach poprzednich w **Meranie**. (611)

— W **Marienbadzie**, jak przeszłych lat, ordynuje doktor **Stanisław Prager**, Villa „Helvetia” Kaiserstrasse. (1880)

VICTORIA NATURALNA WODA GORZKA,

trzyma jąca prym pomiędzy wszystkimi wodami gorzkimi; zawiera o 170 gr. stałych skutecznych części więcej niż Hunyadi János, a o 260 gr. więcej niż Pülna i Friedrichshall. — WODE GORZKĄ VICTORIA spróbowałem i uznaję jej znakomitą i szczególnie pełną działalność, rz. r. st., prof. uniw. dr D. LAMBL. Na składzie we wszystkich aptekach w Warszawie. 493

KALINOWSKI I PRZEPIÓRKOWSKI

w Warszawie (Hotel europejski)

polecają:

HAWAŃSKIE prawdziwe **CYGARA** na różne ceny od rs. 13 za 100 sztuk, różnych marek w różnych opakunkach.

CYGARA AMERYKAŃSKIE (Key West) na różne ceny od rs. 9 za 100 sztuk w różnych opakunkach.

CYGARA ANTWERPCKIE w cenie rs. 10 za 100 sztuk.

CYGARA HAMBURGCKIE w cenie rs. 7 za 100 sztuk.

Oraz wielki wybór cygar miejscowych, rygskich i petersburskich fabryk od rs. 2 do rs. 10 za 100 sztuk.

TYTONIE I PAPIEROSY wszystkich pierwszorzędných fabryk. 629

Próby Cygar Hawańskich po 2 sztuki.

Próby Cygar Hawańskich po 2 sztuki.

Próby Cygar Hawańskich po 2 sztuki.

Próby Cygar Hawańskich po 2 sztuki.

Próby Cygar Hawańskich po 2 sztuki.

— Dr T. Hering przeniósł mieszkanie na ulicę Jasną nr 6 (obok hotelu Victoria). Przyjęcie od godziny 4—6. (1918)

Rada zarządzająca Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-bydgoskiej

Zwołane na dzień 25 maja (6 czerwca) r. b., posiedzenie XXVII zwyczajnego zgromadzenia ogólnego akcjonariuszów odbyte być nie może z powodu, że według zamkniętego w dniu 15 (27) maja r. b., o godzinie 2-jej południu składu akcyj, ani liczba zgłaszających się akcjonariuszów, ani wysokość zdeponowanego przez nich kapitału akcyjnego, nie czynią zadość warunkom § 31 ustawy Towarzystwa, podług którego do ważności uchwał wymagana jest obecność najmniej trzydziestu akcjonariuszów, posiadających łącznie przynajmniej połowę kapitału akcyjnego.

Skutkiem tego, w zastosowaniu się do powołanego § 31, rada zarządzająca ma zaszczyt podać do wiadomości pp. akcjonariuszów, że powtórny termin posiedzenia XXVII zwyczajnego zgromadzenia ogólnego, odbyć się mającego w dworcu stacji głównej w Warszawie, wyznaczony został na dzień 10 (22) czerwca r. b., godzinę 2 po południu.

Zebrań w tym terminie akcjonariusze, bez względu na ich liczbę i ilość zdeponowanych akcyj, będą władni, stosownie do § 31 ustawy, odbyć posiedzenie i wziąć pod uchwałę przedmioty, zamieszczone na porządku dziennym niedoszłego do skutku zgromadzenia ogólnego, pomiędzy którymi przedstawiona zostanie kwestja przejścia gwarancji drogi bydgoskiej przez Towarzystwo drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej.

Akcionariusz, zamierzający uczestniczyć w tem zgromadzeniu, winien, o ile tego dotąd nie dopełnił, złożyć, najpóźniej do d. 30 maja (11 czerwca) r. b., do godziny 2-jej po południu, akcje właściwe lub pożyczkowe w ilości najmniej 2,000 rubli kapitału nominalnej wartości w kasie głównej Towarzystwa w Warszawie, lub też w jednym z niżej wymienionych domów bankierskich, a mianowicie:

w St. Petersburgu, w filji warszawskiego Banku handlowego, lub w domu G. Sterky i Syn;

w Berlinie, w filji Banku kredytowego środkowych Niemiec, lub w dyrekcji Towarzystwa dyskontowego;

w Wrocławiu, w kasie zjednoczenia bankowego szląskiego;

w Frankfurcie n. Menem, w domu I. Weiller Synowie, lub u A. M. de Retszyld i Synowie;

w Dreźnie, w Banku drezdeńskim;

w Lipsku, w lipskim Towarzystwie dyskontowym;

w Amsterdamie, w domu Lippman, Rosenthal i Spółka;

w Brukseli, w domu Brugman Synowie;

w Londynie, w domu N. M. Rothschild and Sons i w Deutsche Bank;

w Krakowie, w Banku galicyjskim dla handlu i przemysłu.

Za tytuł do uczestniczenia na ogólnym zgromadzeniu, służą także, w myśl § 34 ustawy Towarzystwa, poświadczenia Banku polskiego na złożone tamże akcje, tyle skład ich nastąpił w terminie do depozowania akcyj powyżej oznaczonym.

Akcje złożone być winny przy załączeniu specyfikacji numerów, spisanej w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i podpisanej.

Nr I specyfikacji, po poświadczeniu przez kasę główną lub dom bankierski, zwrócony będzie składającemu akcje, jako dowód dokonania depozytu; nr II pozostanie przy akcjach.

Zwrot depozytu nastąpi po odbytem zgromadzeniu jedynie za złożeniem specyfikacji numerem I oznaczonej, obejmującej pokwitowanie z przyjęcia depozytu.

Odpowiednio do § 30 ustawy, akcjonariusz może prawo uczestnictwa na zgromadzeniu ogólnym przejąć na innego akcjonariusza, udział w temże zebrawniu biorącego, za udzieleniem prywatnego pełnomocnictwa. (628)

Warszawa dnia 16 (28) maja roku 1885.

Sklep w Hotelu Europejskim

zaraz do odnalezienia.

Wiadomość na miejscu. (1726)

KORESPONDENCJE PRYWATNE.

— Pani S. M. w Kaliszu. — Pojąć nie mogę, za co mnie tak boleśnie posądzasz. Proszę o jaśniejsze tłumaczenie po pol. (1928)

Kupuje
każdy transport
JAJEK
od 1-iej kop. do największej ilości.
Pac Witko-askiego № 3.
H. Bostelmann.

Numer Losu 6221.

Upraszam niniejszem pana Z. K. który
miał pod powyższymi literami Numer Losu
6221 do 5 klasy do 144 loterii klasycznej, o
łaskawie bezzwłoczne pofatygowanie się do
autenta mojego Krakowskie-Przedmieście №
14, w własnym interesie. 1426

Maxymilian Łaski.

Pisarz Sądu

Konsystorza Jeneralnego

Archi-Diecezji Warszawskiej,

zawiadania **Jana Gulskiego**, b. Adwo-
kata przysięgłego, z pobytu niewiadomego,
że w dniu 13 (25) Kwietnia r. b., zapadł
w Sądzie tutejszym wyrok wyrokujący se-
peracją co do sądu i łoża małżeństwa jego
z Zofią z Białosukniów zawartego, z winy
męża na czas nieograniczony, jak również
wymaga tegoż Gulskiego, aby w ciągu dwóch
miesięcy, licząc od pierwszego ogłoszenia,
stawił się w Kancelarii podpisanego Pisarza
Sądu w Warszawie przy ulicy Miodowej №
91 oświadczył, czy na wyroku powyższym
poprzestaje lub też odwołuje się do II In-
stancji. — Przyczem nadmieniam, że w razie nie-
zgłoszenia się w terminie wyżej powołanym,
wyrok z dnia 13 (25) Kwietnia r. b. uznany
będzie za prawomocny.

Warszawa dnia 11 (23) Maja 1885 r.

1423 (Podpisano)

Ms. B. Podolski.

Fabryka Octu Winnego
i Estragonowego,

sprzedawca na garnce, kwarty i butelki. Nowy-
Świat № 25, w podwórzu na parterze. 1342

Jeśli by która z pań

posiadających śpiew

i najeja ych takowego użyć, zechciała na
czas wakacyjny wyjechać na wieś, raczy
i sięgnąć do sądu wiadomości pod lit. W. P.
R. 1425, w Białoobrzegach. 1195r

Na czas trwania wystawy, jest do
wynajęcia. 1458

Apartament,

składają się z trzech pokoiów, salon, sto-
łowy i sypialny pokój elegancko umeblowane
i z oświetleniem gazowym, na 1-em piętrze,
nie daleko Alai Ujazdowskich, Krucza № 26.
Obejrzedź można od godz 11-tej przed połu-
dniami do 5-tej po południu, mieszkania № 2.

Do sprzedania
OGIER

kały, z stadny ruskiej, z atestatem, 5 lat,
pięknych kształtów, zdalny pod wierzch i
uprzęd. — Obejrzedź w koszarach Jerozolimskich
na Koszykach w 4 baterji, u biejera Artiu-
chowicza. 1448

Tani
MAGAZYN BŁAWATNY
Wyrobów Krajowych i Zagranicznych
POD FIRMA
W. Kleczyński i S-ka

Krakowskie-Przedmieście 58,
w Gmachu Reursy Obywatelskiej,

połącza na obecny sezon wielki wybór
towarów tak krajowych jak i zagra-
nicznych, i sprzedaje takowe jak zawa-
wsze, po cenach bardzo niskich; a przez
to jest w możności konkurować z naj-
tańszymi źródłami, czego dowodem
ponizej umieszczony CENNIK:

Materiały w kratkę, łokieć po k. 15,
18, 25, 30 i 35.

Liwadia w kratkę, 2 łokiecie szerokości,
łokieć po kop. 45.

Materiały gładkie, łokieć po kop. 20,
25, 30 i 35.

Changeant 2 lok. szerokości, łokieć
po kop. 55.

Kaszmiry kolorowe, podwójnej szeroko-
ści, łokieć po k. 65 i 75.

Kaszmiry czarne, podwójnej szeroko-
ści, łokieć po kop. 60, 70,
80, 90, rs. 1, 1.10, 1.20, 1.30, 1.45,
1.65, 1.75, 1.85, 2.10, 2.25, 2.60.

Crêpe fantaisie 2 lok. szerokości
(w modnych kolorach), łokieć po 75 kop.

Drap croisé 2 łokiecie szerokości, ło-
kieć po 75 kop.

Plaid diagonale 2 łokiecie szerok.
łokieć po 85 kop.

Tartany w drobne kratki, 2 lok. sze-
rokości, łokieć po 90 kop. i
rs. 1 i 1.10.

Parsifal 2 łokiecie szerok., w modnych
kolorach, łokieć po rs. 1.10.

Mohair Alpacca 2 lok. szerokości,
(w modnych kolorach), łokieć po rs. 1.15.

Surènes 2 łokiecie szerokości, łokieć po
rs. 1.25.

Chagrin changeant 2 lok. sze-
rokości, łokieć po rs. 1.30.

Oprócz powyższych artykułów
posiada Magazyn wielki wybór
w towarach czarnych. 679r

Pułk Litewski Lejb Gwardji

podaje niniejszem do wiadomości, iż na mocy
rozporządzenia Wileńskiego Zarządu Okrę-
gowego Intendenty, z dnia 17 Kwietnia r.
b., za № 15706, w Poniedziałek dnia 20 Maja
(1 Czerwea), o godzinie 11-tej z rana, na
dziedzicu Koszar Ujazdowskich, w których
się mieści pułk Litewski Lejb Gwardji, od-
bywać się będzie sprzedaż z licytacji zabrak-
owanego sukna bez plomb, a mianowicie:
ciemno-zielonego nie grzypowanego arszynów
1115, werszków 8, grzypowanego arszynów
71, werszk. 12^{1/2}/₃₀, oraz jasno-czerwonego
arszynów 14. 1180r

Jest do odstąpienia

Na tutejszej Wystawie Przemysłowej

50 łok. kwadratowych miejsca, położonego
w obszernej i ładnym pawilonie prywatnym,
z wyrobami maszynowymi: na placu zaś
otwartym przed tymże pawilonem, 100 łokci
kwadratowych. Wiadomość: Chmielna № 64,
u p. Wolskiego. 1450

Fabryka egzystuje lat pięćdziesiąt.

Pragnąc rozszerzać dalej naszą działalność pięćdzie-
sięciolecią na polu fabrykacji tabaczej, zawiązaliśmy
obecnie stosunki z odbiorcami Królestwa Polskiego.

Aby zaś zaskarbić sobie względy jakimi cieszymy się
stale w Cesarstwie, przygotowaliśmy gatunki zastosowane
specjalnie do wymagań miejscowych i z temi polecamy
się Szan. Publiczności Warszawskiej i prowincjonalnej.

PAPIEROSY:

„Wisła,” w cenie rs. 1 za 100 sztuk.

„Granat,” „ rs. 1 za 100 sztuk.

„Tureckie,” „ kop. 60, za 100 sztuk.

Tytonie na różne ceny, od rs. 1 do

rs. 6 za funt.

Wyroby nasze są do nabycia we wszystkich składach
tabaczych i dystrybucjach.

Kołobow i Bobrow,

fabrykanci tabaczeni w St.-Petersburgu.

890R

Fabryka egzystuje lat pięćdziesiąt.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej

podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 13 (25) Czerwea r. b., od-
będzie się konkurencja w przedmiocie powierzenia dostawy druków dla Drogi
Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, w ciągu roku 1886, oraz druku sprawozda-
nia z eksploatacji.

Osoby, któreby życzyły sobie podjąć się obu tych dostaw lub jednej z nich,
złożyć zechcą w Wydziale Gospodarczym Zarządu Drogi Żelaznej Warszawsko-
Terespolskiej deklarację, najpóźniej do dnia 13 (25) Czerwea r. b., do godziny
1-iej po południu. — Przed tą datą, na żądanie zgłaszających się konkuren-
tów, okazywane będą wzory, według których roboty drukarskie wyko-
nywać należy.

Przy podaniu deklaracji należy okazać kwit Kassy Drogi Żelaznej War-
szawsko-Terespolskiej, na złożone wadium w wysokości rs. 500, prócz tego pod-
pisać należy, ogólne warunki dostawy druków, bez czego deklaracja
nie będzie ważną.

Wzory druków i warunki dostawy przeglądane być mogą w Wydziale Go-
spodarczym Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej na Pradze, każdodziennie,
z wyjątkiem dni świątecznych i niedzielnych, od godziny 10-iej z rana, do 3
po południu. 1190r

Magazyn Towarów Bławatnych

M. SZYSZKA.

Mam zaszczyt zawiadomić JW. i WP., że po zwinięciu
sklepu mego istniejącego od 11 lat, przy placu Żelaznej-
Bramy 7, takowy przeniosłem do głównego mego magazynu

obok Saskiego Ogrodu,

Żelazna-Brama Nr 2,

który zaopatrzony został na sezon bieżący w najmodniejsze
towary jedwabne i wełniane, jak również w wybór kretonów,
Satinette i Zefirów, z pierwszorzędných fabryk ruskich,
krajowych, francuzkich i angielskich, z którymi poleca się
Szanownej Publiczności.

Ceny bardzo umiarkowane.

NB. Żadnej filji nie posiadam.

1382

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 27 Maja (8 Czerwea) r. b., o godzinie 11^{1/2} w południe, odbędzie się w sa-
licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na
jednoroczną dzierżawę od dnia 26 Czerwea (8 Lipca) 1885 roku, do takiejże daty 1886
roku, posesji № 1156a w Warszawie od rs. 1264 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się o taką dzierżawę złoży w czasie i miejscu wy-
żej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowaną deklarację, napisaną na pa-
pierze stemplowym ceny kop. 60, według wzoru ponizej zamieszczonego wraz z kwitem Kasy
m. Warszawy, na złożone w tejże kasie wadium w ilości rs. 127 i na koszt ogłoszenia
rs. 25, które nie utrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każ-
dodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaje niniejszą deklarację, meca której podejmuję się
wydzierżawić na rok jeden od dnia 26 Czerwea (8 Lipca) 1885 r., do takiejże daty 1886
roku, posesji № 1156a w Warszawie, za sumę rs. kop. rocznie. (wypisać
literami), podając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych
zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie m. Warszawy wadium rs. 127 i na koszt ogłoszenia rs.
25, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w (wypisać miejsce zamieszkania). Pisałem dnia
(wypisać dzień, miesiąc i rok) (wypisać imię i nazwisko)

SANTAL DE MIDY

APTEKARZA PIERWSZEJ KLASY W PARYŻU.
Dozwolone dla sprzedaży w Rosyji.

Kapsułki te zawierają zupełnie czysty wyciąg drzewa Santalowego cytry-
nowego z Bombay. Mnóstwo doświadczeń poczynionych w wielu szpitalach
Paryżkich wykazało, iż wyciąg drzewa Santalowego cytrynowego od-
znacza się działaniem daleko skuteczniejszym, aniżeli kopajwa, kubeba i
olejek terpentynowy. Przy użyciu wspomnianego przetworu leczniczego,
zastosowanie jakichbądź środków zewnętrznych staje się zupełnie zbyle-
cznym, a w ciągu dwóch lub trzech dni ustępują wszelkie cierpienia zara-
źliwe, nawet najboleśniejsze i najbardziej zastarzałe, przyczem mocz nie
nabiera złej woni. Wspomniany środek nie wywołuje odbijania się, wym-
iotów, bólów brzucha i rozwolnienia; skutecznym również bywa przy
katarze i krwawieniu pęcherza.

Skład w Paryżu, 8 Vienne.

Koniak leczniczy

FIRMY BARNETT & FILS w Koniaku, poleca SKŁAD WIN

R. ORŁOWSKIEGO,

przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 43, obok Hotelu Saskiego,

sprzedaje w 1/4, 1/2, 1/3, i 1/6 butelkach. 1452

Po cenach znacznie obniżonych stałych.

Magazyn Materij Meblowych i Dywanów

POD FIRMA

JULJAN PENKALA,

w Warszawie, Senatorska Nr 4.

posiada w wielkim wyborze następujące towary,

po cenach znacznie obniżonych, stałych:

Jutty, 2 i ówieré łokcia szerokości, od kop. 60 do rs. 1 kop. 50.

Bourretty, od kop. 80 do rs. 2. — **Boure de soie**, od rs. 1 kop. 60 do rs. 4.

Kretony Francuzkie szerokości 1 łokieć 9 cali, od kop. 40 do rs. 1.

Wszystkie powyższe materiały są najnowszych kolorów i ostatnich deseni; — nadto magazyn posiada

Atlasy, Adamaszki, Koteliny i Brokatele jedwabne

Atlasy, Sergé i Granité wełniane.

Utrechty gładkie, prasowane i wyciskane, imitujące plusz jedwabny.

Firanki gupurowe angielskie i francuzkie odpasowane od rs. 5 za okno, łokciowe od kop. 40.

Dywany Oryginalne Perskie.

Dywany angielskie i francuzkie, tak na łokcie, jak i odpasowane, w różnych wielkościach.

Chodniki Juttowe i kokosowe, od kop. 40.

Serwety Utrechtowe po rs. 14 i rs. 17.

Serwety wełniane gobelinowe i perskie.

Velours Jutte haftowane złotem.

➔ Pledy powozowe. ➔

W WARSZAWIE, ULICA SENATORSKA № 4.

1153R

Po cenach znacznie obniżonych stałych.

Moskwa 1882 r.

Ryga 1883 r.

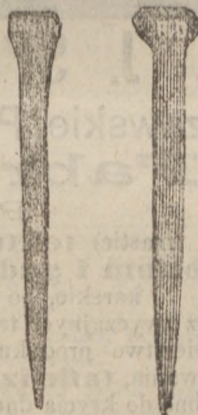
Fason A. Fason B.

Odessa 1884 r.

Odessa 1884 r.

Fason C. Fason D.

A. B. C są zastosowane do każdej długości. Każda żądana forma wykonywa się punktualnie na obśtalunek.

Rossyjsko-niemiecka fabryka patentowanych gwoździ do podków.

Stacja Wilejka pod Wilnem.

N sze **patentowane** maszynowe **gwoździe do podków** z najlepszego szwedzkiego żelaza glijowanego na węglach drzewnych, które z naszą marką patentowanych maszynach, kują się na gorąco, następnie rychtują,

umrśnie dla nas jest wyrabianem, na polderują i cwiekują.

HUFNALE patentowane są zupełnie przysposobione do podkuwania, przy użyciu ich pewniej podkuwa się i ochrania koni. Łebki hufnal dostarcza się ściśle, według miary podkuwania koni w danej miejscowości. Materiał naszych patentowanych hufnali jest wyborowy. Łuki w otworach, gubienie, dziurawienie i odpadanie podków, przy umiejętnem podkuwaniu naszymi gwoździłami, jest niemożliwe i ztąd każdy kowal lub właściciel koni, winien żądać tylko naszych patentowanych hufnali.

➔ Gwoździe te są do nabycia w każdym większym składzie żelaza. ➔
Zwraca się przytem uwagę pp. konsumentów, że zarówno skrzynki, jak i pakiety, powinny mieć całą naszą firmę, oraz naszą markę fabryczną.

— Cenniki i próby dostarczają się na żądanie. —

Generalny Agent na Warszawę i Królestwo Polskie **LUDWIK FREIDER**,
w Warszawie, Orła № 7.

1122R

Nagrody rs. 100.

W Sobotę 23 Maja, ze składu przy ulicy Franciszkańskiej № 10, skradzione zostały skórne przyszwycy do kamaszów, 283 tuzinów różnych numerów ze stemplami „M. Makkiel model de Hamburg 1883 roku.” Uprasza się pp. kucepów aby takowych nie nabywali dopomogli w ujęciu złodzieja; ktoby kradzie odkrył, raczy się zgłosić do Schattensteina ulica Franciszkańska № 13, gdzie otrzymym nagrodę. 1162R

50 do 60,000 fiorenow

rocznie, zarabiać można, produkując artykuł chemiczny z odpadków zwierzęcych podług najnowszej metody. **Kapitału lub kredytu** poszukuje się na Rosję. — Oferty adresować pod lit. **S. H. D.** do Biura Ogłoszeń pp. Rajchmana i Frendlera, Senatorska № 18, w Warszawie, 1146R

Znany od lat wielu zakład **K. Nahke**, teraz **J. WĘŻARSKI**

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ częściowa lub ryczałtem, w sklepi przy ulicy **Hr. Berga**.

STAROŻYTNE Meble, brzozy, zegary, kan delabry, świeczniki. **PORCELANA** Chińska, Saska, figury, grupy, wazy, tace i t. p. — **Kryształy**, materje, makaty. — **SZYBY** akwarelle, galony złote szychowe. Dywany tualетки damskie i męzkie, oraz szafy skle powe. 1390

Jest do wypuszczenia

W DZIERŻAWĘ

FOLWARK w powiecie Rawskim, pięć wiorst od Rawy, rozległości wiók przeszły 20, z inwentarzem żywym i martwym, dworem wygodnym i budynkami folwarcznymi dostatecznymi, bez żadnych służebności. Blizsza wiadomość w kancelarji hypotecnej powiatu Warszawskiego, przy ulicy Kamarylickiej № 2A, codziennie z wyłączeniem świąt od godziny 10 rano do 3-ej po południu. Tamże do sprzedania lub zamiany u nas wielki dom w Warszawie, las sążniowy w powiecie 100, za Brześciem litewskim, w okolicy stacji kolei żelaznej położony. 1422

W dniu 4 (16) Lipca 1885 r., o godzinie 10-tej z rana, w Sali posiedzeń Sądu Okręgowego Piotrkowskiego. odądzicie się publiczna sprzedaż dóbr ziemskich

Janki vel Jajki

z folwarkiem GRABIEC, w powiecie Nowo-Radomskim, gub. Piotrkowskiej położonych, na zaspokojenie wierzytelności nieletniej Marji, córki Józefa Wszebor, w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście № 24, przy ojcu zamieszkałej.

Ogólna rozległość powyższych dóbr wynosi 1.301 morgów (43 włóki 11 morgów), z których 339 lasu, 400 gruntów pszennych, 305 gruntów żytnich, 107 łąk, 17 ogrodów i sadów, mieszczących około 200 sztuk drzew owocowych.

Długi hipoteczne wynoszą 102,927 rs. 28 1/2 kop. Licytacja rozpocznie się od summy rs. 50,000. Wszelkie akta odnoszące się do powyższej sprzedaży, są do przejrzania w kancelarii Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Piotrkowie. 1182R

Poszukuje się wielkiego majątku w Królestwie lub dalej, za Warszawą z dużymi łąkami i dobrymi lasami, w zamian za piękny majątek w okolicy Krakowa, w wartości 100,000 złr. i z dopłatą takiej samej summy. Oferty z wykazami i o dalsze informacje pod adresem: L. Krasuski, ul. Florjańska № 21, 3 piętro-w Krakowie. 1454

Do sprzedania na b. dogodnych warunkach

PLAC

przy ul. Pięknej, frontu 50, głęb. 77 łokci, na budowę domu, o 11 oknach, z prawem korzystania ze szczytowej ściany sąsiedniego domu o 3-eh piętrach, położony w najpiękniejszym miejscu, w bliskości Alei Ujazdowskiej i obok Szwajcarskiej Doliny. Marszałkowska № 142/54. u rządcy. 1449

Syndyk ostateczny

massy upadłości fabryki wyrobów z brązu i mosiądzu zawiadania, iż począwszy od d. 24 maja (5 Czerwca) r. b., codziennie, z wyjątkiem świąt, od godziny 8 1/2 do 11 przed południem, odbywać się będzie w sklepie przy ulicy Długiej № 11, obok Soboru, licytacja na wyroby rzeźzonej fabryki z brązu i mosiądzu, a mianowicie: lichtarze, kandelabry, ecritoiry, dzwonki stołowe, figury, żyrandole, koszyki do biletów, moździerze, żelazka do prasowania, szafki brązowe do zegarów (w stylu starożytnym), popielniczki, kałamarze, zatrzaśki do drzwi, ramy, przyciski, podstawki do zegarków, ramki do fotografii, kinkiety, podstawki do piór i t. p. 1444

Marcelli Kramsztyk, adwokat. — Długa 16.

Jest do sprzedania około

80 Majatków,

w cenie od rs. 12,000 do rs. 180,000, oraz do odstąpienia kilkanaście dzierżaw w powiatach: Sandomierskim, Opatowskim, Pińskim i Radomskim. Wiadomość w Opatowie u urzędnika Konstantego Plute. 1456

SĘDZIA KOMISARZ

Massy upadłości Michała Ejzena.

Na zasadzie art. 476 i 478 Kod. Handl., wzywa niniejszem powtórnie wszystkich wierzycieli wspomnianej massy, ażeby ciż stawili się w Kancelarii Wydziału upadłościowego, Sądu Handlowego Warszawskiego, 20 Maja (1 Czerwca) r. b., o godzinie 12-tej w południe, z dowodami usprawiedliwiającymi ich pretensje, w celu przedstawienia potrójnej listy osób na syndyków tymczasowych tejże massy, stosownie do art. 480 Kod. Handl. Warszawa, 16 (28) Maja 1885 r.

Sędzia Komisarz 1193R

(podp.) Jakób Lilienstern.

CUKIER OWOCOWY

biały i różowy, środek przeciw chrypcie i od kaszlu,

poleca

Skład Win i Delikatesów

Ign. LIJEWSKIEGO i S^{ki} Krakowskie-Przedmieście № 6.

Kupującym większą ilość odstępują rabat. 1194r

Rubli sr. 36,000

potrzebne na dobra ziemskie bez serwitutów, blisko Warszawy, gwarancja pewna i № 1 hipoteki po Towarzystwie. — Wiadomość u rządcy Hotelu Rzymskiego. 1403

FOTOGRAFJA ARTYSTYCZNA

„KONRAD“

Nr 8 Erywańska (Plac Zielony) Nr 8.

Wykonuje w zakładzie i po za obrębem takowego wszelkie roboty w zakresie sztuki fotograficznej wchodzące. Wszystkie zdjęcia sposobem momentalnym (instantané). Obok CEN DOTYCHCZASOWYCH wprowadzone zostały dla osób fotografujących się w JEDNEJ POZIE DO WYBORU następujące: a) za tuzin biletów rs. 4. b) za tuzin gabinetowych rs. 10. Dla zakładów naukowych i osób duchownych ceny niższe: a) za tuzin biletów w 2-eh pozach rs. 4, w jednej pozie rs. 3. b) za tuzin gabinetowych w 2-eh pozach rs. 10, w jednej pozie rs. 3. 530R

W. MUSZEWski

dawniej J. Różański,

poleca: Obicia Papierowe w najświetniejszym guście od najniższych cen; Rolety drelichowe, płócienne, kolorowe i drewniane, Ceraty wszelkiego rodzaju, w wielkim wyborze. 923r

Długa Nr 30, naprzeciw Hotelu Polskiego.

ZNANY MAGAZYN UBIORÓW DAMSKICH

HENRYKA CARA,

przeniesiony został z dniem 1 Kwietnia r. b., na ulicę Miodową № 3, do domu p. Grabowskiego, do lokalu, gdzie dotąd mieścił się magazyn p. Kruszewskiego.

Firma egzystująca od lat 48, zyskała prawdziwe uznanie Szanownej Klienteli dowodem tego iż w ostatnich czasach zmuszony byłem do powiększenia głównego składu, jako też otworzenie filji w domu przechodnim Roetzlera.

Nadszkodziane powodzenie, jakiego doznałem w pierwszych tygodniach po otwarciu obecnego składu, daje mi możność do zasilenia wielkim wyborem towarów, jako też i do zniesienia cen niepraktykowanie nisko, o czem świadczy, poniżej omieszczonego cennik.

Okrycia letnie z koronką	od rs. 10 do rs. 75 i wyżej.
Żakiety kortowe	od rs. 6 do rs. 25 i wyżej.
Surduty letnie	od rs. 8 do rs. 45 i wyżej.
Regenmantel kortowy	od rs. 8 do rs. 35 i wyżej.
Dolmaniki kortowe	od rs. 12 do rs. 40 i wyżej.
Suknie wełniane strojne	od rs. 18
Suknie kretonowe strojne	od rs. 10
Plaszcze podróżne	od rs. 4 kop. 50 1313

J. SPORNY, Inżynier.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur

POLECA:

Asfalt (mastic) tekturę i lak asfaltowy, smołę oczyszczoną, bitum i gudron, oraz wykonuje roboty asfaltowe i dekarskie, po cenach nader umiarkowanych.

Oprócz zwyczajnych tektur do krycia dachów w różnych gatunkach, Przedsiębiorstwo produkuje tektury francuzkie nie wymagające lakowania, tafe izolacyjne (isolir-platy) i wszelkie materiały potrzebne do krycia dachów, jako to listwy trójkątne, paski, gwoździe i t. p. 1038R

Zamówienia przyjmują się w Kantorze Przedsiębiorstwa ulica Erywańska (Plac Zielony) pod N° 8.

GUBERNJA

POWIAT

Kielecka SOLEC Stopnicki.

Najsilniejsze wody siarczano-słone, jod zawierające. Sezon od 20 Maja do 15 Września.

Kąpiele mineralne, mułowe, — masaż, — leczenie elektrycznością.

Droga do Kielc koleją, — z Kielc do Solca szosą mil 8, karetką pocztową. 816R

Białańska Nr 5.

Bardzo wielki wybór Mebli

po cenach możliwie tanich, poleca 1186R

MAGAZYN MEBLI

Warszawskich i Zagranicznych.

P. Globus, Białańska Nr 5.

Białańska Nr 5.

KTO

chce dużo oszczędzić niech się uda

do największego a przytem najtańszego

Składu Fabrycznego

w Warszawie, przy rogu ul. Dziekiej i Nowolipek dom Brauna № 1, mieszk. 4; gdzie dostanie:

Korciki letnie, prześlizne dla dzieci, po 20 kop. za łokcie.

Korciki letnie (imitacja prawdziwych) na meżkie garnitury, po 20 kop. ł.

Płótno szare, na utrania meżkie, po 15 kop. łokcie.

Płótno niewarowe na damskie suknie po 15 kop. łokcie.

Kort wełniany na suknie 2 1/4 łok. sz. po kop. 60.

Korty wyborowe prześlizne desenie 2 1/2 ł. sz. na całe garnitury, po rs. 1.25 ł.

Korty Brystole na sakpalta najmodniejszej kolory, 2 1/2 ł. szer., po rs. 1.25 ł.

Brystole (soleil) na paltoćki damskie, dolmaniki i regenmantle, 2 1/2 łok. szer., po rs. 1.25 łok. 1466

Mieszkanie.

Człowiek niezonaty, poszukuje przy famiji bardzo porządnej, umeblowanego pokoju obszernego i dogodnego, na pomieszkanie miesięczne lub rżeczne. — Łaskawe oferty adresować uprasza do Hot-łu Europejskiego № 136. 1459

Z powodu powiększenia, do zbycia

Aparat dystylacyjny

do rektyfikowania okowity, systemu Savalla, używany, w dobrym stanie, cały miedziany, na 350 wiader nabicia, wydający spirytus zupełnie czysty 90—97° mocy. — Wiadomość w Zakładach Mechanicznych firmy BORMAN, SWEDE & TEMPLER, w Warszawie, Srebrna № 14. 1201R

Powóz lekki

do sprzedania. — Krucza № 40, mieszkania 1. 1421

Wantuchy do wełny!

POLECA

Skład Płótna i Bielizny stołowej, z Fabryki „ZYRARDÓW”, Marszałkowska Nr 67. 1455 R. CZARNECKI i S-ka.

MIESZKANIA

W SZCZAWNICY,

można zamawiać w Warszawie, ulica Marszałkowska № 87 (nowy), mieszkania 4, codziennie od 9 do 10 rano i od 4 do 7 po południu. 1427

Zakład nauki kroju

ulica Chmielna № 4, mieszk. 6,

POD FIRMA

CHARLOTTE DURAND,

Będąc upoważnioną przez właściwy urząd, mam honor zawiadomić osoby interesowane, że udzielam lekcyj kroju metodą najepszą i tak łatwą, że każda uczennica po upływie tygodnia będzie mogła skrać suknię; kurs rs. 12. Uczennice odznaczające się zdolnością, mogą otrzymać patent, przez urząd starszych krawców poświadczony. Tamże wielki wybór fasonów najświeższej mody. 1451

W Kaukaskim Zakładzie Kefiru,

przy ulicy Królewskiej № 25, z dniem 1-m Czerwca przygotowywać będą

Kaukazki Kumys. Berta Sigalina.

Cena pół butelki Kumysu kop. 25. 1460 „ „ „ Kefiru „ 20.

Ktoby miał zamiar wyjeżdżać

do GASTAJNU

na wspólny koszt, zechce się porozumieć z p. Winiarskim, skład papieru przy ulicy Nowy-Swiat pod № 64 utrzymującym. 1457

